

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-05-88-AR65.8

Datum: 20. juli 2009.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Patrick Robinson, predsjedavajući
sudija Mehmet Güney
sudija Fausto Pocar
sudija Andréia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 20. jula 2009.

TUŽILAC

protiv

**VUJADINA POPOVIĆA
LJUBIŠE BEARE
DRAGE NIKOLIĆA
LJUBOMIRA BOROVIČANINA
RADIVOJA MILETIĆA
MILANA GVERE
VINKA PANDUREVIĆA**

JAVNA REDIGOVANA VERZIJA

**ODLUKA PO ŽALBI TUŽILAŠTVA NA ODLUKU PO GVERINOM ZAHTJEVU ZA
PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU**

Tužilaštvo:

g. Peter McCloskey

Branioци optuženih:

g. Zoran Živanović i gđa Mira Tapušević za Vujadina Popovića
g. John Ostojić i g. Predrag Nikolić za g. Ljubišu Bearu
gđa Jelena Nikolić i g. Stéphane Bourgon za g. Dragu Nikolića
g. Aleksandar Lazarević i g. Christopher Gosnell za g. Ljubomira Borovčanina
gđa Natacha Fauveau-Ivanović i g. Nenad Petrušić za g. Radivoja Miletića
g. Dragan Krgović i g. David Josse za g. Milana Gveru
g. Peter Haynes, QC i g. Simon Davis za g. Vinka Pandurevića

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće, odnosno Međunarodni sud) rješava po "Žalbi tužilaštva na Odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu", koju je 16. juna 2009. na povjerljivoj osnovi uložilo tužilaštvo (dalje u tekstu: Žalba)¹ na "Odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu", koju je 15. juna 2009. na povjerljivoj osnovi donijelo Pretresno vijeće II (dalje u tekstu: Pobjana odluka) i kojom je Milanu Gveri (dalje u tekstu: Gvero) odobreno privremeno puštanje na slobodu. Gvero je odgovorio 25. juna 2009.² Tužilaštvo nije uložilo repliku.

I. PROCEDURALNI KONTEKST

2. Milan Gvero je 1. maja 2009. podnio povjerljivi i djelimično *ex parte* zahtjev u kom je zatražio da bude privremeno pušten na slobodu kako bi otputovao u Beograd radi pribavljanja drugog mišljenja u vezi s liječenjem [REDIGOVANO].³ Pretresno vijeće je 15. juna 2009. odobrilo Zahtjev, konstatujući da Gvero ne predstavlja rizik bjekstva niti prijetnju bilo kojoj žrtvi, svjedoku ili osobi povezanoj s ovim predmetom⁴ i da je "od ključne važnosti da Gvero zatraži drugo mišljenje u vezi sa [REDIGOVANO]".⁵ Vijeće je dalje konstatovalo da će "[k]ako bi na upućen način donio odluku, Gveri [...] nesumnjivo koristiti pribavljanje tog drugog mišljenja ljekara koji govori njegov jezik, kao i odgovarajuće pretrage u Beogradu, u okruženju koje mu je poznato".⁶ Pretresno vijeće je takođe odobrilo zahtjev tužilaštva za odgodu izvršenja Pobjane odluke do donošenja odluke po žalbi.⁷

---

¹ V. takođe *Corrigendum* Žalbe tužilaštva na Odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, podnesen na povjerljivoj osnovi 23. juna 2009.

² Odgovor odbrane na Žalbu tužilaštva na Odluku po Gverinom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, podnesen na povjerljivoj osnovi 25. juna 2009. (dalje u tekstu: Odgovor).

³ *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-T, Zahtjev za privremeno puštanje Milana Gvere na slobodu iz humanitarnih razloga tokom perioda odobrenog za pripremu završnih podnesaka i završnih riječi, podnesen na povjerljivoj i *ex parte* osnovi 1. maja 2009. (dalje u tekstu: Zahtjev), par. 13–17.

⁴ Pobjana odluka, par. 16

⁵ Pobjana odluka, par. 18

⁶ Pobjana odluka, par. 18.

⁷ Pobjana odluka, par. 23(g).

II. STANDARD PREISPITIVANJA

3. Žalbeno vijeće podsjeća da interlokutorna žalba nije *de novo* preispitivanje odluke pretresnog vijeća.⁸ Žalbeno vijeće je ranije konstatovalo da odluka o privremenom puštanju na slobodu koju pretresno vijeće donosi u skladu s pravilom 65 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) predstavlja diskrecionu odluku. Shodno tome, relevantno razmatranje nije da li se Žalbeno vijeće slaže s tom diskrecionom odlukom, nego da li je Pretresno vijeće pravilno primijenilo svoje diskreciono ovlaštenje prilikom donošenja te odluke.⁹

4. Kako bi uspješno osporila neku diskrecionu odluku o privremenom puštanju na slobodu, strana u postupku mora pokazati da je pretresno vijeće načinilo primjetnu grešku. Žalbeno vijeće će ukinuti odluku pretresnog vijeća o privremenom puštanju na slobodu ako utvrdi da je ona (a) zasnovana na pogrešnom tumačenju mjerodavnog prava; (b) zasnovana na očigledno pogrešnom zaključku o činjenicama; ili je (c) toliko nepravilna ili nerazumna da predstavlja zloupotrebu diskrecionog ovlaštenja pretresnog vijeća.¹⁰ Žalbeno vijeće će također razmotriti da li je pretresno vijeće prilikom donošenja odluke pridalo težinu nebitnim ili irelevantnim razlozima ili da nije pridalo dovoljnu težinu relevantnim razlozima.¹¹

III. MJERODAVNO PRAVO

5. Shodno pravilu 65(B) Pravilnika, vijeće može odobriti privremeno puštanje na slobodu samo ako se uvjeri da će se optuženi, ako bude pušten na slobodu, pojaviti na

---

⁸ V. npr. *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.11, Odluka po Praljkovoj žalbi na Odluku Pretresnog vijeća o privremenom puštanju na slobodu od 2. decembra 2008., 17. decembar 2008., par. 4 (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Praljak*) (gdje se citira *Tužilac protiv Haradinaja i drugih*, predmet br. IT-04-84-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Lahija Brahimaja na Odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija njegovo privremeno puštanje na slobodu, 9. mart 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Brahimaj*), par. 5; *Tužilac protiv Stanišića*, predmet br. IT-04-79-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi tužilaštva na odluku o privremenom puštanju na slobodu optuženog Miće Stanišića, 17. oktobar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Stanišić*), par. 6; *Tužilac protiv Boškskog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi Ljube Boškskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 28. septembar 2005., par. 5).
⁹ V. npr. Odluka u predmetu *Praljak*, par. 4; *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na odbijanje privremenog puštanja na slobodu tokom zimske pauze, 14. decembar 2006., par. 3; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na Odluku Pretresnog vijeća kojom se odbija privremeno puštanje na slobodu Ljubomira Borovčanina, 30. juni 2006., par. 5.

¹⁰ Odluka u predmetu *Praljak*, par. 5.

sudjenju i da neće predstavljati opasnost za bilo koju žrtvu, svjedoka ili neku drugu osobu; i to nakon što zemlji-domaćinu i državi u koju optuženi traži da bude pušten na slobodu pruži priliku da se izjasne.¹²

6. Prilikom odlučivanja o tome da li su uslovi iz pravila 65(B) Pravilnika ispunjeni, pretresno vijeće mora razmotriti sve one relevantne faktore za koje bi se razumno očekivalo da će ih pretresno vijeće uzeti u obzir prije donošenja odluke.¹³ Ono mora potom navesti obrazloženo mišljenje koje odražava njegov stav o tim relevantnim faktorima.¹⁴ Koji su to relevantni faktori, kao i to koju težinu im treba pridati, zavisi od konkretnih okolnosti u svakom predmetu.¹⁵ Tome je tako zbog toga što odluke po zahtjevima za privremeno puštanje na slobodu sadrže mnoštvo činjenica i što se slučajevi razmatraju na individualnoj osnovi u svjetlu konkretnih okolnosti pojedinog optuženog.¹⁶ Pretresno vijeće je dužno da procijeni ove okolnosti ne samo kako su one postojale u vrijeme donošenja odluke o privremenom puštanju na slobodu nego takođe, koliko se to može predvidjeti, u vrijeme očekivanog povratka optuženog na Međunarodni sud.¹⁷ Ukoliko se Pretresno vijeće uvjeri da su uslovi iz pravila 65(B) ispunjeni, ono ima diskreciono ovlaštenje da odobri ili da ne odobri privremeno puštanje na slobodu nekog optuženog. Zahtjev za privremeno puštanje na slobodu koji se podnosi u kasnoj fazi postupka, a posebno poslije okončanja dokaznog postupka tužilaštva, valja odobriti samo ukoliko postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi.¹⁸

IV. ARGUMENTI

7. Tužilaštvo se žali na Pobjianu odluku na osnovu toga što je "Pretresno vijeće načinilo primjetnu grešku time što nije pravilno primijenilo mjerodavno pravo u vezi s Gverinom navodnom potrebom da mu se obezbijedi liječenje u Srbiji".¹⁹ Konkretno,

¹¹ *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.7, Odluka po interlokutornoj žalbi Vujadina Popovića na Odluku po Popovićevom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 1. juli 2008., par. 6.

¹² Odluka u predmetu *Praljak*, par. 6; Odluka u predmetu *Brahimaj*, par. 6.

¹³ Odluka u predmetu *Praljak*, par. 6; Odluka u predmetu *Brahimaj*, par. 6.

¹⁴ Odluka u predmetu *Praljak*, par. 7; v. takođe Odluka u predmetu *Brahimaj*, par. 10.

¹⁵ Odluka u predmetu *Praljak*, par. 7; Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 8.

¹⁶ *Tužilac protiv Boškenskog i Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-AR65.1, Odluka po interlokutornoj žalbi Johana Tarčulovskog u vezi s privremenim puštanjem na slobodu, 4. oktobar 2005., par. 7.

¹⁷ Odluka u predmetu *Praljak*, par. 7; Odluka u predmetu *Stanišić*, par. 8.

¹⁸ V. Odluka u predmetu *Praljak*, par. 15.

¹⁹ Žalba, par. 2.

Pretno vijeće nije izričito zaključilo – što je trebalo učiniti – da odgovarajuće liječenje koje je tražio Gvero ne može biti pruženo u Nizozemskoj. Shodno tome, ono nije pravilno primijenilo svoje diskreciono ovlaštenje prilikom ocjenjivanja da li su postojali dovoljno uvjerljive humanitarne okolnosti koje dopuštaju Gverino privremeno puštanje na slobodu u ovako kasnoj fazi postupka protiv njega.²⁰

U vezi s Gverinim [REDIGOVANO], tužilaštvo tvrdi da Gvero nije pokazao – a Pretno vijeće nije zaključilo – da liječenje ne može biti obavljeno u Nizozemskoj; pored toga, tužilaštvo tvrdi da liječenje nije hitno, da su opsežne pretrage već obavljene u Nizozemskoj i da Pretno vijeće nije uzelo u obzir mogućnost da Gverini srpski ljekari doputuju ovamo kako bi razgovarali s Gverom o daljnjem liječenju koje bi moglo biti obavljeno u Nizozemskoj.²¹ U vezi s Gverinim [REDIGOVANO], tužilaštvo iznosi slične argumente.²² Po mišljenju tužilaštva, zaključak Pretnog vijeća da bi bilo "korisno" za Gveru da mu se pruži liječenje u Srbiji, bez donošenja zaključka o nedostupnosti liječenja u Nizozemskoj, predstavlja nepravilnu primjenu diskrecionog ovlaštenja Pretnog vijeća. Tužilaštvo stoga traži od Žalbenog vijeća da ukine Pobjianu odluku i odbije Gverino privremeno puštanje na slobodu.²³

8. Gvero odgovara ističući da je Pretno vijeće, koje već gotovo tri godine rješava u predmetu, donijelo odluku o najprimjerenijem mjestu za njegovo liječenje na osnovu njegove starosti, bolesti i pogoršanog zdravstvenog stanja, kao i "na osnovu razvoja situacije tokom vremena u vezi sa svakim faktorom".²⁴ Gvero tvrdi da je Pretno vijeće konstatovalo da je "od ključne važnosti" za njega da pribavi drugo mišljenje u vezi sa [REDIGOVANO] i potrebom za [REDIGOVANO] i da je, zbog vremena koje je proteklo, potreba za tim mišljenjem hitna. Gvero zatim tvrdi da je Pretno vijeće u stvari objasnilo zašto dotično liječenje nije dostupno u Nizozemskoj kada je izjavilo da će "Gveri [...] nesumnjivo koristiti pribavljanje tog drugog mišljenja ljekara koji govori njegov jezik, kao i odgovarajuće pretrage u Beogradu, u okruženju koje mu je poznato".²⁵ Odgovarajući na argument tužilaštva da Gverini srpski ljekari mogu doputovati u Nizozemsku, Gvero izjavljuje da je to "potpuno nerealno i nepraktično" zbog opsega potrebnog liječenja, kako je to dokumentovano u Dodatku C Zahtjeva.²⁶ Najzad, Gvero se ne slaže s tužiočevom procjenom

²⁰ Žalba, par. 2, 7, 11, 16, 20.

²¹ Žalba, par. 11–15.

²² Žalba, par. 16–20.

²³ Žalba, par. 1, 14–15, 22.

²⁴ Odgovor, par. 9 (gdje se pominje Pobjiana odluka, par. 17, a posebno fusnota 42).

²⁵ Odgovor, par. 10.

²⁶ Odgovor, par. 11.

njegove [REDIGOVANO] situacije kao situacije koja nije hitna; on iznosi pojedinosti o svojoj [REDIGOVANO] situaciji – na primjer, [REDIGOVANO], kako je to dokumentovano u Dodatku D Zahtjevu. On dalje ističe da to liječenje predstavlja nastavak liječenja započetog u Beogradu i da je Pretresno vijeće navelo jasne i uvjerljive razloge iz kojih bi [REDIGOVANO] trebalo obaviti što je prije moguće i to na istom mjestu i u isto vrijeme kao drugo [REDIGOVANO] mišljenje.²⁷ Gvero stoga traži da žalba tužilaštva bude odbačena.²⁸

V. DISKUSIJA

9. Suština žalbe tužilaštva jeste tvrdnja da Pretresno vijeće nije pravilno ocijenilo da li postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi koji opravdavaju Gverino privremeno puštanje na slobodu u tako poodmakloj fazi postupka protiv njega. Tužilaštvo navodi da Pretresno vijeće, prilikom donošenja zaključka da zdravstveni razlozi koje je Gvero iznio u prilog privremenom puštanju na slobodu opravdavaju primjenu diskrecionog ovlaštenja u njegovu korist, nije razmotrilo da li predloženo liječenje može biti pruženo u Nizozemskoj, iako je bilo dužno to učiniti.²⁹

10. Žalbeno vijeće u predmetu *Milutinović* je nedavno, u vezi sa zahtjevom Vladimira Lazarevića, čiji je predmet trenutno u žalbenoj fazi, konstatovalo sljedeće:

Što se tiče prigovora tužilaštva, Žalbeno veće primećuje da medicinski dokazi zaista ne pokazuju da se traženo lečenje ne može obaviti u Holandiji. Iako taj uslov nije izričito predviđen pravilom 65(I) Pravidnika, Žalbeno veće se slaže s tužilaštvom da je to relevantan faktor za utvrđivanje da li postoje "posebne okolnosti". Uprkos tome, Žalbeno veće ističe da ocena takvih okolnosti mora da se obavlja u svakom predmetu posebno i da odražava ukupne relevantne okolnosti.³⁰

Žalbeno vijeće je dalje zaključilo da, na osnovu ranijeg Lazarevićevog medicinskog istorijata i njegovih sadašnjih okolnosti, postoji "dovoljan osnov za zaključak da traženo lečenje i

---

²⁷ Odgovor, par. 12.

²⁸ Odgovor, par. 13.

²⁹ Žalba, par. 7.

³⁰ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-A, Javna redigovana verzija "Odluke po drugom zahtevu Vladimira Lazarevića za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju iz razloga saosećajnosti", izdata 21. maja 2009., 22. maj 2009., par. 11.

terapija koja usledi imaju veće šanse za uspeh ukoliko se obave u [Srbiji]" i stoga da "postoje posebne okolnosti koje opravdavaju privremeno puštanje na slobodu".³¹

11. Žalbeno vijeće smatra da je odluka u predmetu *Lazarević* donesena u skladu s pravilom 65(I) u vezi s osobom koju je Pretresno vijeće već osudilo i čiji je predmet sada u žalbenoj fazi, dok je Gvero optuženi na suđenju koji još uživa pravo na pretpostavku nevinosti i za čije su privremeno puštanje na slobodu mjerodavni pravilo 65(B) i relevantna sudska praksa. Ipak, Žalbeno vijeće smatra da dostupnost ljekarske njege u Nizozemskoj, u kontekstu optuženog koji je podnio zahtjev za privremeno puštanje na slobodu poslije donošenja odluke na osnovu pravila 98bis, predstavlja relevantan faktor za utvrđivanje da li postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi za puštanje na slobodu, koje Vijeće mora uzeti u obzir.

12. Razmatrajući Pobjianu odluku, može se zapaziti da je Pretresno vijeće najprije podsjetilo na svoje ranije zaključke o Gverinom zdravstvenom stanju, uključujući njegovo pogoršanje tokom čitavog postupka.³² Pretresno vijeće je zatim razmotrilo Gverino zdravstveno stanje, konstatujući da će mu "nesumnjivo koristiti" procjena u Srbiji u vezi s njegovim [REDIGOVANO] i da postoje "prednosti" u tome da ta procjena bude provedena istovremeno sa njegovim [REDIGOVANO] liječenjem u istoj ustanovi u Beogradu.³³ Ti zaključci su zasnovani na dva ljekarska nalaza iz [REDIGOVANO], sa pojedinostima o koordiniranom tretmanu koji bi Gvero primio u Beogradu.³⁴ Najzad, Pretresno vijeće je prihvatilo Gverinu izjavu u Zahtjevu da ljekar PJUN-a podržava predložene konsultacije u Beogradu i smatra da bi Gvero mogao imati određenu korist od toga, bez da je od službenog ljekara zatražilo izvještaj s tim u vezi.³⁵

13. Međutim, iako pismeni izvještaji vještaka o zdravstvenom stanju i drugim relevantnim uslovima možda nisu uvijek nužno potrebni³⁶ i, iako je konstatovalo da će predloženo

---

³¹ *Ibid.*

³² Pobjijana odluka, par. 17.

³³ Pobjijana odluka, par. 18-19.

³⁴ Zahtjev, Dodaci B, C i D.

³⁵ Pobjijana odluka, par. 18.

³⁶ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.11, Odluka po Praljkovoj žalbi na Odluku Pretresnog vijeća o privremenom puštanju na slobodu od 2. decembra 2008., 17. decembar 2008., par. 11.

liječenje u Beogradu biti Gveri od koristi, Pretresno vijeće je u konkretnim okolnostima ovog predmeta trebalo pribaviti medicinsku dokumentaciju navodeći dovoljne [REDIGOVANO] razloge za to da se liječenje obavi izvan Nizozemske. U tom pogledu, Žalbeno vijeće podsjeća da podnosilac zahtjeva za privremeno puštanje na slobodu iz zdravstvenih razloga snosi teret dokazivanja da nijedan oblik liječenja u Nizozemskoj nije primjeren u njegovim konkretnim okolnostima.³⁷ Pretresno vijeće se stoga nije pozabavilo jednim relevantnim faktorom u svojoj ocjeni toga da li postoje dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi koji opravdavaju Gverino privremeno puštanje na slobodu, naime da li bi Gvero mogao biti liječen u Nizozemskoj, te je time načinilo primjetnu grešku.

VI. DISPOZITIV

14. Iz gorenavedenih razloga, Žalbeno vijeće **ODOBRAVA** Žalbu i **UKIDA** Pobjianu odluku.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleski tekst mjerodavan.

/potpis na originalu/
sudija Patrick Robinson,
predsjedavajući

Sudija Mehmet Güney prilaže izdvojeno mišljenje.

Dana 20. jula 2009.
U Haagu
Nizozemska

---

³⁷ V. *Tužilac protiv Stanišića i Simatovića*, predmet br. IT-03-69-AR65.4, Odluka po žalbi tužilaštva na Odluku o privremenom puštanju na slobodu i zahtevima za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115, donesena na povjerljivoj osnovi 26. juna 2008., par. 68 (gdje se citira *Tužilac protiv Strugara*, predmet br. IT-01-42-A; Odluka po "Zahtevu odbrane: Zahtev za pružanje medicinske pomoći u Republici Crnoj Gori u pritvorskim uslovima", 8. decembar 2005., str. 4 (ispravljena paginacija citirane stranice).

[pečat Međunarodnog suda]

PROTIVNO MIŠLJENJE SUDIJE GÜNEYA

1. U više ranijih odluka³⁸ bio sam u prilici da izrazim svoje neslaganje s tumačenjem pravila 65(B) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) iz Odluke od 11. marta 2008.³⁹ u predmetu *Tužilac protiv Prlića i drugih* (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Petković*), donijete većinom glasova, kojim se postavlja dodatni uslov, tj “dovoljno uvjerljivi humanitarni razlozi”,⁴⁰ povrh uslova definisanih u pravilu 65(B) Pravilnika (dalje u tekstu: Pravilnik)⁴¹ u kontekstu zahtjeva za privremeno puštanje na slobodu nakon što je donijeta odluka na osnovu pravila 98*bis* Pravilnika.
2. Iz razloga koje sam već iznio u ranijim protivnim mišljenjima, teško se mogu saglasiti s mišljenjem većine sudija u ovoj odluci prema kojem se kao dodatni uslov postavlja ljekarski izvještaj u svrhu donošenja ocjene o tome da li postoje “dovoljni socijalni i psihološki razlozi” koji opravdavaju liječenje van Nizozemske.

---

³⁸ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.14, Odluka po žalbi Jadranka Prlića na Odluku po Zahtjevu optuženog Prlića za privremeno puštanje na slobodu od 9. aprila 2009., 5. juni 2009., Djelimično protivno mišljenje sudije Güneya; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.7, Odluka po “Žalbi tužioca na Odluku po Zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu od 31. marta 2008.”, 21. april 2008., Djelimično protivno mišljenje sudije Güneya; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.8, Odluka po “Žalbi tužioca na Odluku po Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu optuženog Prlića” od 7. aprila 2008., 25. april 2008., Djelimično protivno mišljenje sudije Güneya; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.6, Obrazloženje Odluke po Hitnoj žalbi tužilaštva na odluku po Zahtjevu optuženog Pušića za privremeno puštanje na slobodu, donesene 14. aprila 2008., 23. april 2008.; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, predmet br. IT-05-88-AR65.4, Odluka po Konsolidovanoj žalbi na Odluku po Borovčaninovoj molbi za posjetu pod nadzorom i na odluke po Gverinom i Miletićevom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu tokom pauze u sudskom postupku, 15. maj 2008., djelimično protivna mišljenja sudija Liua i Güneya.

³⁹ *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.5, Odluka po Objedinjenoj žalbi tužilaštva na odluke o privremenom puštanju na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Praljka, Petkovića i Ćorića, 11. mart 2008.

⁴⁰ *Tužilac protiv Prlića*, Predmet br. IT-04-74-AR65.5, Odluka po Objedinjenoj žalbi tužilaštva na odluke o privremenom puštanju na slobodu optuženih Prlića, Stojića, Praljka, Petkovića i Ćorića, 11. mart 2008. Želim precizirati da nisam bio član Vijeća koje je donijelo tu odluku.

⁴¹ Pravilnik o postupku i dokazima, s izmjenama i dopunama od 4. novembra 2008.

Sastavljeno na francuskom i engleskom jeziku, pri čemu je francuski tekst mjerodavan.

/potpis na originalu/
sudija Mehmet Güney,
predsjedavajući

Dana 20. jula 2009.
U Haagu
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]